

РЕШЕНИЕ

№ 6243

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: П С

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разглежда докладваното от П С Гражданско дело № 20221110147060 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№

08.04.2024 година

град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На осми февруари

две хиляди двадесет и четвърта година

в публично заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: П С

Секретар КИ

Прокурор

като разглежда докладваното от съдия П С

гражданско дело номер 47060 по описа за 2022 година на СРС, 155 състав,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на ЗД „...” АД, с ЕИК ..., със седалище и

адрес на управление: гр. София, бул. "Д." №.., представлявано от изпълнителните директори С С П и К Д К, против Агенция „...а“, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. "...а" № 3, представлявана от И М И.ов. Ищецът, чрез процесуалния си представител, твърди, че на 26.04.2021 г. на път .. в района на 5,800 км в посока гр. Б И било реализирано ПТП, при което лек автомобил „А..“, с рег. № ..., собственост на „...“, ЕООД и управлява от М. Л. Л., се ударил в паднали камъни на пътното платно. За настъпилото ПТП бил съставен протокол за ПТП № .., от който се установявало, че причините за настъпване на ПТП-то се дължали на внезапно попаднала на пътното платно скална маса в резултат на срутване. Също така твърди, че увреденият при ПТП-то автомобил бил застрахован при ищеца по застраховка „Автокаско“ с полица № ..., валидна към момента на настъпване на събитието, като по повод подадено уведомление при ищеца била образувана преписка по щета № ..., по която било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 981,19 лв. Моли съда да постанови решение, с което да осъди Агенция „...а“ да заплати на ЗД „...“ АД сумата от 1 006,19 лв., представляваща главница за изплатено застрахователно обезщетение по щета № ..., с включени ликвидационни разноски от 25 лв., както и законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба – 31.08.2022 г. до окончателното плащане, претендира присъждане на направените по делото разноски. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба по смисъла на чл. 131 от ГПК от ответника Агенция „...а“, с който исковата претенция се оспорва като неоснователна. Прави се възражение за местна неподсъдност. Оспорва се съставеният протокол за ПТП. Оспорва се механизма на настъпване на ПТП-то. Оспорва начина на съставяне на протокола за ПТП, като твърди, че при изготвянето му не са били спазени изискванията на закона. Излага твърдения за несъобразяване на скоростта, с която се е движел водачът на лекия автомобил, с реалната пътна обстановка. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат. Оспорва наличието на валидна застраховка. Оспорва наличието на елементите от фактическия състав на деликта. Излага подробни съображения, както и твърдения за възлагане поддържането на пътния участък от трето лице. С отговора на исковата си молба ответникът е направил искане за привличане в делото на Обединение „П..я“, регистрирано по ЗЗД, в качеството му на трето лице помагач на ищеца, като излага съображенията си за наличие на правен интерес. Моли съда да отхвърли исковата претенция като неоснователна и недоказана, претендира направените по делото разноски. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ответникът Агенция „...а“, чрез процесуалния си представител, поддържа отговора на исковата молба. Моли съда да отхвърли предявения иск, претендира направените по делото разноски, прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

С Определение № 6874 от 05.06.2023 г. по ч.гр.д. № 5744/2023 г. по описа на СГС, е отменено Протоколно определение от 30.03.2023 г. по гр.д. № 47060/2022 г. по описа на СРС, 155 състав, с което е оставено без уважение искането на Агенция „...а“ за привличане на „О...“ ЕООД като трето лице-помагач на страната на ответника и вместо него СГС е конституирал „О...“ ЕООД като трето лице-помагач на страната на Агенция „...а“.

С определение от 19.06.2023 г. съдът е приел за съвместно разглеждане предявения от Агенция „...а“ против „О...“ ЕООД обратен иск при условие на евентуалност за осъждане на

„О...“ ЕООД да заплати на Агенция „...а“ сумата от 1 006,19 лв., представляваща главница за изплатено застрахователно обезщетение по щета № ..., с включени ликвидационни разноски от 25 лв., както и законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба – 31.08.2022 г. до окончателното плащане, както и направените по делото разноски.

В съдебно заседание ищецът по обратния иск, чрез процесуалния си представител, поддържа обратния иск. Моли съде да уважи обратния иск като основателен и доказан, претендира направените по делото разноски, прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК по делото е депозиран отговор на исковата молба по обратния иск, подаден от „О...“ ЕООД, с който предявеният обратен иск се оспорва като неоснователен. Твърди, че е участник в ДЗЗД „ПП – София“, което дружество по ЗЗД е изпълнител по Договор за обществена поръчка № .. от 03.12.2019 г. Позовава се на чл. 5, ал. 1, б. „в“ от сключения между страните по обратния иск договор, като твърди, че причина за настъпване на процесното ПТП са паднали камъни, които представляват извънредно обстоятелство по смисъла на договора. Оспорва наличие на задължение за извършване на обход на пътищата за периода, за който не е въведено зимно поддържане. Също така твърди, че зимното поддържане е прекратено, считано от 01.04.2021 г., а инцидентът е настъпил след тази дата. Излага твърдения, че липсва уведомяване от страна на ищеца по обратния иск преди настъпване на процесното ПТП, като сигнал е бил подаден едва след настъпване на ПТП-то. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ответникът по обратния иск, редовно призован, не изпраща представител.

Предявени са искиви претенции с правно основание чл. 412, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ. Направено е възражение по реда на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, както и искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приетия като доказателство заверен препис от Протокол за ПТП № .. от 06.04.2021 г., съставен от младши автоконтрольор при РУ – гр. С..., се установява, че на 06.04.2021 г. на път III-6206, на км 5,800, е било реализирано ПТП с участници: лек автомобил „А..“, с рег. № ..., собственост на „...“, ЕООД и управлява от М. Л. Л., при което били причинени вреди.

От приетия по делото като писмено доказателство заверен препис от застрахователна полица № ... от 08.06.2020 г., е видно, че между „...“, ЕООД, в качеството на собственик на лек автомобил „А..“, с рег. № ..., и ищцовото дружество е бил сключен договор за застраховка „Автокаско“, като срокът на застраховката е от 16.06.2020 г. до 15.06.2021 г. Застраховката покрива всички рискове.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че при ЗД „...“ АД е постъпило уведомление за настъпило ПТП, като е била образувана преписка по щета № ..., по която е било определено обезщетение в размер на 981,19 лв., изплатено на 07.06.2021 г. по сметката на собственика на увредения лек автомобил.

От представения заверен препис от Писмо с изх. № .. от 19.08.2021 г., отправено от община С... до ищеца, се установява, че участък от път .., на км 5,800, е част от републикански път .., за стопанисването и поддръжката на който отговаря Агенция „...а“.

От приетата като доказателство по делото регресна покана, отправена от ищеца до ответника е видно, че ищецът е поканил ответника да възстанови платено от ищеца застрахователно обезщетение в размер на 1 006,19 лв. с включени ликвидационни разноски.

От представения от ответника заверен препис от Договор за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Определяне на изпълнител за извършване на поддържане (превантивно, текущо, зимно и ремонтно-възстановителни работи при аварийни ситуации) на

републиканските пътища по обособени позиции на територията на Югозападен район, стопинсван от АПИ, съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата, за обособена позиция № 4 – ОПУ София“ от 03.12.2019 г. се установява, че Агенция „...а“ е възложила на ДЗЗД „П..я“ извършване на дейностите по поддържане (превантивно, текущо, зимно и ремонтно-възстановителни работи при аварийни ситуации) на републиканските пътища на територията на ОПУ София за срок от 60 месеца от датата, посочена във възлагателното писмо, издадено от възложителя на изпълнителя. От същия договор се установява, че ДЗЗД „П..я“ е с партньори „И..“ АД, „О...“ ЕООД и „...“ АД.

Като доказателство по делото е приета образуваната административнонаказателна преписка по съставяне на процесния протокол за ПТП.

От представените от ответника по обратния иск писмени доказателства, и по-точно от Заповед № .. от 31.01.2021 г., издадена от директора на ОПУ София, се установява, че със същата е наредено прекратяване на дейността по зимно поддържане на републиканските пътища на територията на ОПУ София, считано от 06.04.2021 г., с изключение на участъците от РПМ, преминаващи през високопланински проходи с надморска височина над 550 м и на отделни участъци от главните направления с надморска височина над 800 м, а именно: проход „Вл.“ /път I-1/, проход „Г.“ /път I-6/, проход „П.“ /път II-81/, С...-Б.. /път II-82/, проход „В..я“ /път I-1/, с посочени в заповедта пътни участъци.

От приетото по делото заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза, неоспорено, което съдът възприема като обективно и безпристрастно, се установява механизмът на настъпилото ПТП, съответствие на описаните в опис-заключение на застрахователя щети на механизма на ПТП-то, както и стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие, като стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени на материалите и труда, необходим за отстраняване на повредите по лек автомобил „А..“, с рег. № ..., при ремонт с нови части без начислен ДДС е 817,66 лв., а с начислен ДДС – 981,19 лв.

От разпита на свидетеля Л. се установява, че същият е участвал в ПТП през месец април 2021 г. и е управлявал лек автомобил „А..“. Сочи, че се е движел в посока на с. Б И и докато е управлявал лекия автомобил пред него паднала скала от ската. В насрещното платно и зад управлявания от свидетеля автомобил имало автомобили и нямало възможност да спре. Свидетелят се ударил в скалната маса, при което бил спукан охладител, в резултат на което изтекли маслото и антифриза, и една магаре било изкривено. Съдът възприема изцяло показанията на свидетеля, като съответстващи на събраните в хода на производството доказателства.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По откритото производство по чл. 193 от ГПК, за оспорване на протокол за ПТП № .. от 06.04.2021 г., съставен от мл. автоконтрольор към РУ – гр. С..., в хода на производството пред настоящата инстанция не се събраха доказателства, оборващи съдържанието на съставения протокол за ПТП. Ето защо съдът намира за недоказано извършеното оспорване.

По делото е безспорно установено, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение между увреденото лице и ищцовото застрахователно дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 412 ал. 1 от КЗ урежда регресното право на застрахователя по имуществена застраховка „Автокаско“ да претендира платеното от третото лице, причинило повредата на застрахованата вещ или от неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Застрахователят, който е платил обезщетение, встъпва в правата, които застрахованият има срещу третото лице или неговия застраховател. За да се уважи предявената регресна искова претенция следва да са налице следните

предпоставки: наличие на валидно сключен договор за застраховка между застрахователя и увреденото лице, плащане на застрахователно обезщетение в изпълнение на сключения между страните договор, установяване размера на причинените вреди и наличие на отговорност на ответника за вреди по реда на чл. 49 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 49 от ЗЗД този, който е възложил на друго някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. За да бъде реализирана отговорността на възложителя по реда на чл. 49 от ЗЗД е необходимо наличието на следните предпоставки: да е осъществен фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършване на възложената му работа.

От представените по делото писмени доказателства е видно, че ищцовото дружество и собственикът на увредения автомобил са имали сключен договор за застраховка "Автокаско". В срока на действие на договора и в рамките на покритите от застраховката рискове, застрахованият автомобил е бил увреден, вследствие попадане на автомобила в несигнализирана дупка, находяща се на пътното платно, при което са нанесени щети на лекия автомобил, за което водачът няма вина. На основание сключения договор за застраховка "Автокаско" и настъпило застрахователно събитие ищцовото дружество е платило обезщетение в размер на 981,19 лв., като е извършило и ликвидационни разноски. По делото липсват данни ответникът да е възстановил тази сума на застрахователя. Предвид извършеното плащане, съгласно чл. 412 от КЗ, ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу причинителя на вредата.

Не се спори, че път II... е част от републиканската пътна мрежа, поради което съдът приема, че за този участък от пътя, в който е настъпило ПТП-то на 06.04.2021 г. грижи е следвало да полага именно Агенция "...а". Ето защо съдът приема, че с оглед и на събраните по делото доказателства по отношение мястото, където е настъпило ПТП-то, ответникът носи отговорност за състоянието на пътя. Само за пълнота следва да се отбележи, че ответникът не е навел твърдения в отговора за възлагане на поддръжката от пътния участък на трето лице, нито ангажира доказателства в тази насока.

Съдът приема, че вредите са предмет на обезвреда от застрахователя и същите са в размера, установен от вещото лице, а именно: 981,19 лв. с включен ДДС. В случая следва да се отбележи, че заключението на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза съдът преценява с оглед на всички събрани по делото доказателства. Ето защо и в полза на увреденото лице, в случая собственика на автомобила, е възникнало право да иска обезвреда на основание чл. 45 от ЗЗД. С оглед на извършеното плащане и встъпването на застрахователя в правата на застрахованото лице срещу причинителя на вредата, съдът намира, че са налице условията за ангажиране на отговорността на ответника, по отношение на застрахователя, съгласно чл. 412 от КЗ.

С оглед на изложеното по-горе съдът приема, че е налице фактическият състав на чл. 412 от КЗ и в полза на ищеца е възникнало право да встъпи в правата на пострадалото лице до размера на дължимото обезщетение, а именно 981,19 лв. с включен ДДС. Исковата претенция съдът намира за основателна и доказана за сумата от 981,19 лв., като за разликата над тази сума до първоначално претендирания размер от 1 006,19 лв., представляваща сбора от платеното обезщетение и направените ликвидационни разноски, съдът намира за

недоказана, поради което следва да бъде отхвърлена. За пълнота следва да се посочи, че в производството по делото ищецът не доказва размера на извършените от него ликвидационни разноси.

По отношение на направеното възражение от ответника за съпричиняване на вредоносния резултат по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, съдът намира следното:

За да бъде уважено направеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат е необходимо увреденият да е допринесъл чрез поведението си за настъпване на вредите. Съдът приема, че е в конкретния случай не е налице съпричиняване на вредоносния резултат по отношение на лицето, управлявало увредения лек автомобил, доколкото съобразно с разпределената по чл. 154 от ГПК доказателствена тежест, ответникът не доказва съпричиняване на вредоносния резултат. Ето защо възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

С оглед основателността на претенцията за заплащане на платеното от застрахователя обезщетение, съдът намира за основателна и претенцията за присъждане на законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата претенция – 31.08.2022 г. до окончателното изплащане, поради което същата следва да бъде уважена.

По отношение на предявения обратен иск при условие на евентуалност, съдът намира следното:

С оглед основателността на първоначално предявената искова претенция, съдът следва да се произнесе и по обратния иск, предявен и приет за съвместно разглеждане в настоящото производство при условията на евентуалност. По съществото на иска, съдът намира следното:

По делото е безспорно установено, че Агенция „..а“ е възложила на ДЗЗД „П..я“ извършване на дейностите по поддържане (превантивно, текущо, зимно и ремонтно-възстановителни работи при аварийни ситуации) на републиканските пътища на територията на ОПУ София за срок от 60 месеца от датата, посочена във възлагателното писмо, издадено от възложителя на изпълнителя. От същия договор се установява, че ДЗЗД „П..я“ е с партньори „И..“ АД, „О...“ ЕООД и „...“ АД. Доколкото от събраните по делото доказателства не се установи делът на всеки съдружник, за съда се налага извод, че конституираното дружество има равен дял с едла на останалите съдружници в дружеството по ЗЗД по смисъла на чл. 359, ал. 2 от ЗЗ, Ето защо исковата претенция на ответника по обратния иск се явява допустима до размер от 1/3 част, като в останалата част производството по обратния иск следва да бъде прекратено, поради недопустимост на исковата претенция.

От събраните по делото доказателства се установява, че мястото, където е настъпило ПТП-то, е включено в обхвата на договора, за което не се спори. Съдът приема, че към момента на настъпване на застрахованото събитие е налице валидно сключен договор за имуществена застраховка „Автокаско“, като настъпилото на 06.04.2021 г. събитие представлява покрит риск. Налице е причинна връзка между правопораждащите факти по

първоначалния и обратния иск, поради което изходът на спора по първоначалния иск е породил регресни права на подпомаганата страна – Агенция „...а“ срещу третото лице – помагач на страната на ответника по първоначалния иск – „О...“ ЕООД, последното съдружник в ДЗЗД „П..я“. От събраните по делото писмени доказателства се установява, че със Заповед № .. от 31.01.2021 г., издадена от директора на ОПУ София, е наредено прекратяване на дейността по зимно поддържане на републиканските пътища на територията на ОПУ София, считано от 06.04.2021 г., с изключение на участъците от РПМ, преминаващи през високопланински проходи с надморска височина над 550 м и на отделни участъци от главните направления с надморска височина над 800 м, а именно: проход „Вл..“ /път I-1/, проход „Г..“ /път I-6/, проход „П..“ /път II-81/, С...-Б.. /път II-82/, проход „В..я“ /път I-1/, с посочени в заповедта пътни участъци. Ето защо към момента на настъпване на ПТП-то – 06.04.2021 г. за съда се налага извод, че е била прекратена дейността по зимно поддържане. Същевременно ищецът по обратния иск, чиято е доказателствената тежест, съобразно с чл. 154 от ГПК, не доказва, че участъкът е пътя, където е настъпило ПТП-то, попада в посочените в заповедта изключения, за които дейността по зимно поддържане не е била прекратена. Ето защо исковата претенция като недоказана следва да бъде отхвърлена.

С оглед неоснователността на предявения обратен иск, съдът намира за неоснователна и претенцията за заплащане на законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата претенция – 31.08.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ищцовото дружество, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, съдът намира същото за основателно съразмерно с уважената част от исковите претенции, като в тежест на ответника следва да бъдат възложени направените от ищеца разноски в размер от 497,33 лв. от общо направените разноски в размер на 510 лв., от които: сумата от 50 лв. – платена държавна такса, сумата от 300 лв – платено възнаграждение за вещо лице, сумата от 60 лв. – платено възнаграждение за свидетел и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

По отношение на направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на направените по делото разноски, същото се явява основателно съобразно с чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, съразмерно с отхвърлената част от исковите претенции, като в полза на ответника следва да бъде присъдена сумата от 2,48 лв. от общо дължимите разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно чл. 78, ал. 10 от ГПК на третото лице помагач не се присъждат разноски, но то дължи разноските, които е причинило със своите процесуални действия. В конкретния случай обратният иск е останал недоказан, поради което разноски в тежест на третото лице помагач не следва да бъдат възлагани.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Агенция „...а“, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „...“ № 3, представлявана от И М И.ов, ДА ЗАПЛАТИ на ЗД „...“ АД, с ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Д..“ №..., представлявано от изпълнителните директори С С П и К Д К, на основание чл. 412, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 49 от ЗЗД и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД,

сумата от 981,19 лв. /деветстотин осемдесет и един лева и деветнадесет стотинки/, представляваща главница за изплатено застрахователно обезщетение по щета № ..., както и законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба – 31.08.2022 г. до окончателното плащане, а на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 497,33 лв. /четиристотин деветдесет и седем лева и тридесет и три стотинки/, като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция за лихва за забава за сумата над 981,19 лв. до първоначално претендирания размер от 1 006,19 лв. /хиляда и шест лева и деветнадесет стотинки/.

ОСЪЖДА ЗД „..” АД, с ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ”Д..” №.., представлявано от изпълнителните директори С С П и К Д К, ДА ЗАПЛАТИ на Агенция „..а”, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ”..” № 3, представлявана от И М И.ов, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, сумата от 2,48 лв. /два лева и четиридесети осем стотинки/, представляваща направени по делото разноски.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № 47060/2022 г. по описа на Софийския районен съд, 155 състав, по предявения обратен иск в частта над 1/3 /една трета/ част от претендираните суми до пълния претендиран размер.

ОТХВЪРЛЯ предявения обратен иск от Агенция „..а”, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ”..” № 3, представлявана от И М И.ов, против „О...” ЕООД, с ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, район „И..”, ул. „Т..” № ..., офис 4.1, представлявано от управителя Д П, за осъждане на „О...” ЕООД да заплати на Агенция „..а” 1/3 /една трета/ част от сумата от 1 006,19 лв. /хиляда и шест лева и деветнадесет стотинки/, представляваща главница за изплатено застрахователно обезщетение по щета № ..., с включени ликвидационни разноски от 25 лв., както и законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба – 31.08.2022 г. до окончателното плащане, както и направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „О...” ЕООД, с ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. София, район „И..”, ул. „Т..” № ..., офис 4.1, представлявано от управителя Д П, в качеството му на трето лице помагач на страната на Агенция „..а”.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд, а в частта, в която се прекратява производството по делото – в едноседмичен срок, считано от връчването му на страните по обратния иск.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____